

Den här sidan har genererats genom maskinöversättning [Länk]. Maskinöversättningar kan innehålla fel som riskerar att minska tydligheten och exaktheten. Ombudsmannen frånsäger sig allt ansvar för eventuella avvikelser. För den mest tillförlitliga informationen och rättssäkerheten hänvisas till källversionen i engelska via länken ovan. För mer information, se vår [språk- och översättningspolicy](#) [Länk].

Beslut i ärende 1794/2019/OAM om Europeiska kommissionens vägran att ge fullständig tillgång till handlingar som rör ett evenemang där kommissionens tjänstemän och en tidigare enhetschef vid kommissionen deltar

Beslut

Ärende 1794/2019/OAM - **Undersökning inledd den** 01/10/2019 - **Rekommendation beträffande** 08/07/2020 - **Beslut den** 11/12/2020 - **Berörda institutioner** Europeiska kommissionen (Påträffat administrativt missförhållande) |

Ärendet gällde Europeiska kommissionens vägran att ge allmänheten tillgång till namn i handlingar som rör ett företagsevenemang där kommissionens tjänstemän och en före detta enhetschef vid kommissionen deltog. Den klagande, en journalist, ville få tillgång till informationen i dokumenten för att undersöka om kommissionens tidigare enhetschef, som hade lämnat EU:s offentliga förvaltning för att tillträda en tjänst i ett multinationellt företag, hade agerat i enlighet med sina rättsliga skyldigheter att inte lobbyisera tidigare kollegor.

Ombudsmannen lade fram ett förslag till lösning och uppmanade kommissionen att förse klaganden med en kopia av de begärda handlingarna utan att redigera namnet på kommissionens tidigare enhetschef. Kommissionen avvisade ombudsmannens förslag och hävdade att klaganden endast hade lämnat abstrakta och allmänna hänvisningar till eventuella oegentligheter som begåtts av en tidigare anställd och att sådana farhågor inte kunde motivera att personuppgifterna lämnades ut till honom.

Ombudsmannen konstaterade att kommissionens vägran att lämna ut respektive handlingar utan att redigera de specifika personuppgifterna utgör administrativa missförhållanden. I en efterföljande rekommendation till kommissionen upprepade ombudsmannen sin åsikt att de begärda handlingarna bör lämnas ut utan att namnet på den tidigare enhetschefen redigeras.

Ombudsmannen beklagar att kommissionen har avvisat hennes rekommendation. Hon har vid många tillfällen uppmärksammat svårigheterna med att upprätthålla villkoren för

tjänstemännens svängdörrar. Att säkerställa största möjliga öppenhet är grundläggande för att problem ska kunna identifieras och åtgärdas. Kommissionens brist på fullständigt offentliggörande i detta fall kommer inte att bidra till allmänhetens förtroende för kommissionens hantering av svängdörrssituationer.

Bakgrund till klagomålet

1. I juli 2019 bad klaganden, en journalist, kommissionen att få allmänhetens tillgång [1] till inbjudningar och andra handlingar som rör ett företagsevenemang som anordnades av ett multinationellt företag i april 2019. Vid detta evenemang deltog ett antal kommissionsanställda och en tidigare enhetschef vid kommissionen.

2. Kommissionen svarade klaganden i augusti 2019, genom att bevilja fullständig tillgång till tre handlingar och partiell tillgång till 18 handlingar, och redigerade alla personuppgifter.

3. Klaganden bad kommissionen att se över sitt beslut genom att göra en så kallad bekräftande ansökan. Klaganden uppgav att han var intresserad av den roll som kommissionens tidigare enhetschef spelade under detta evenemang. Klaganden uppgav att den tidigare enhetschefen hade tillträtt en tjänst i det företag som stod värd för evenemanget i fråga och att han utredde en potentiell intressekonflikt för den personen. Personen hade arbetat med frågor av direkt relevans för det multinationella företaget när han var EU-tjänsteman. Klaganden ville undersöka om personen hade brutit mot skyldigheter som före detta EU-tjänsteman genom att samarbeta med tidigare nära kommissionskollegor.

4. I september 2019 bekräftade kommissionen sitt ursprungliga beslut och grundade sig särskilt på behovet av att skydda en persons privatliv och integritet. [2] Kommissionen ansåg att klaganden inte hade visat att det fanns ett behov av varför de aktuella personuppgifterna skulle överföras till honom. Kommissionen ansåg vidare att det fanns en verklig och icke-hypotetisk risk för att ett offentliggörande av personuppgifterna skulle skada de berörda personernas integritet, som skulle kunna bli föremål för *"icke begärda externa kontakter"*.

5. **Klaganden var** missnöjd med kommissionens svar och vände sig till ombudsmannen. Ombudsmannen undersökte kommissionens vägran att uppge namnet på den tidigare enhetschef som fanns i handlingarna. Ombudsmannens undersökningsgrupp inspekterade de icke-redigerade versionerna av de begärda handlingarna.

Ombudsmannens förslag till lösning

6. Ombudsmannen ansåg att villkoren för att tillåta överföring av personuppgifter från den personuppgiftsansvarige (kommissionen) till mottagaren (den klagande) var uppfyllda. [3] I synnerhet hade klaganden visat att det fanns ett behov av att överföra personuppgifterna för ett specifikt ändamål som låg i allmänhetens intresse, nämligen att bedöma om det förelåg en

eventuell intressekonflikt och huruvida kommissionen hade följt sina egna etiska regler. Ombudsmannen ansåg också att det intresse som den tidigare enhetschefen kan ha av att få sitt namn borttaget från handlingarna inte kunde beskrivas som ett "berättigat intresse". Detta berodde på att användningen av namnet i samband med ett dokument direkt avsåg frågan huruvida den tidigare enhetschefen och kommissionen faktiskt respekterade begränsningarna i kontakterna mellan dem.

7. Ombudsmannen föreslog därför att kommissionen skulle förse klaganden med en kopia av de begärda handlingarna utan att ändra namnet på den tidigare enhetschefen [4]

.

8. Kommissionen avvisade ombudsmannens förslag till en lösning och upprepade att klagandens behov var allmänt förekommande och hävdade att det endast var dess ansvar att granska (tidigare) kommissionens personals verksamhet. Kommissionen ansåg också att den tidigare enhetschefens intressen var legitima och kunde undergrävas genom att hans eller hennes personuppgifter lämnades ut [5] .

Ombudsmannens rekommendation

9. Ombudsmannen noterade att den berörda enhetschefen tidigare hade innehaft en ledande ställning vid kommissionen och därför hade en viss tjänstgöringstid när den arbetade för EU:s offentliga förvaltning. Med tanke på att personen sedan hade intagit en roll som offentlig angelägenhet i ett företag som var verksamt inom samma ansvarsområde som han arbetade inom kommissionen, ansåg ombudsmannen att personen måste godta en viss offentlig granskning.

10. Ombudsmannen ansåg också att klaganden hade lämnat tillräckliga skäl för att överföra personuppgifterna för den tidigare enhetschefen. Ombudsmannen ansåg också att det inte fanns några lämpligare eller mindre inkräktande medel för att uppfylla det syfte som klaganden hade angett.

11. Ombudsmannen konstaterade därför att kommissionens ihållande vägran att ge allmänheten tillgång till de begärda handlingarna utan att redigera namnet på den tidigare enhetschefen utgjorde administrativa missförhållanden. Hon lämnade därför följande rekommendation: [6]

Kommissionen bör förse klaganden med en kopia av de begärda handlingarna utan att redigera namnet på kommissionens tidigare enhetschef [7] .

12. Kommissionen avvisade ombudsmannens rekommendation och vidhöll sin ståndpunkt att den inte kan bevilja tillgång till den berörda personens namn [8] .

13. Kommissionen upprepade att den bevisning som lämnats av klaganden och som visar att det var nödvändigt att överföra uppgifterna inte var tillräcklig för att uppfylla det strikta rättsliga

test som föreskrivs i dataskyddsreglerna [9] . Klaganden visade inte hur överföringen var nödvändig för att säkerställa en adekvat offentlig granskning av den påstådda intressekonflikten och, närmare bestämt, hur denna översyn skulle avhjälpa de påstådda bristerna i kommissionens befintliga granskningsmekanism i denna specifika situation.

14. Kommissionen hävdade att den tidigare enhetschefen, genom att lämna ut personuppgifterna, skulle kunna riskera allvarlig skada på anseendet, eftersom mediegranskningen endast skulle dra slutsatser av respektive handlingar, snarare än på grundval av en helhetsbild. Kommissionen ansåg också att den berörda personen inte var en *offentlig person* i den mening som avses i befintlig rättspraxis [10] .

15. I sina synpunkter på kommissionens svar betonade klaganden att han som journalist hade en särskild övervakningsfunktion för att säkerställa offentlig granskning av frågor som intressekonflikter. Han gjorde sin begäran i egenskap av offentlig vakthund och utövade både sin rätt till tillgång till handlingar och sin rätt till yttrande- och informationsfrihet. Genom att neka tillgång till denna information skapade kommissionen *"hinder för utövandet av yttrande- och informationsfriheten"* .

16. Klaganden underströk också att han ansåg att kommissionens tidigare enhetschef var en välkänd person inom ett visst område av politisk expertis, efter att ha haft flera offentliga framträdanden som talare vid branschevenemang. Personens framträdande inom det specifika kompetensområdet var anledningen till att han hade anställts av det privata företaget. Enligt klaganden var det just personens offentliga roll som förtjänade att granskas.

Ombudsmannens bedömning efter rekommendationen

17. Ombudsmannen vidhåller att kommissionens vägran att uppge namnet på den tidigare enhetschefen i de omtvistade handlingarna utgjorde administrativa missförhållanden.

18. När de anställda lämnar EU:s offentliga förvaltning för att tillträda tjänster inom den privata sektorn, vilket leder till s.k. svängdörssituationer, uppstår ofta farhågor om det olämpliga utnyttjandet av en tidigare public service-roll. Detta är en utmaning som berör många offentliga förvaltningar. Även om sådana rörelser kan uppfattas som en normal del av yrkeslivet kan de leda till situationer med eventuella intressekonflikter. Offentlig granskning på detta område är inte bara rimlig utan också nödvändig i ett demokratiskt samhälle. Att möjliggöra en ordentlig offentlig granskning ökar medborgarnas förtroende för och legitimiteten hos den offentliga förvaltningen. [11]

19. I detta fall lade klaganden fram konkreta bevis för ett evenemang som hade anordnats av den tidigare enhetschefens nya arbetsgivare och hade närvarat av den tidigare enhetschefen och de nuvarande tjänstemän vid kommissionen som han hade arbetat med i sin tidigare roll. Denna situation var ägnad att skapa åtminstone en upplevd intressekonflikt och skapa tvivel om en effektiv tillämpning av de regler som EU:s tjänstemän omfattas av.

20. Syftet med överföringen av de begärda uppgifterna var således att göra det möjligt för klaganden och andra EU-medborgare att kontrollera om de regler som fastställts för att undvika intressekonflikter har följts. I slutändan kan denna offentliga granskning bidra till att säkerställa allmänhetens förtroende för EU:s förvaltning, antingen genom att bekräfta att det inte fanns några bevis för en intressekonflikt eller genom att underlätta allmänhetens engagemang med den offentliga förvaltningen för att hjälpa till att ställa den till svars.

21. Ombudsmannen anser också att utlämnandet av personuppgifterna i fråga kunde ha legat i den tidigare enhetschefens intresse: det kunde ha bidragit till att skingra alla tvivel som hade väckts om individens integritet.

22. Om utlämnandet av uppgifter hade visat att dessa tvivel var berättigade, är den tidigare enhetschefens intresse av att inte lämna ut uppgifter inte legitimt.

23. När det gäller kommissionens farhågor om att utlämnandet av personuppgifterna inte skulle ha gett allmänheten en fullständig bild av situationen, kunde den ha valt att förse klaganden med all ytterligare information som den anser vara relevant för att underlätta för honom att dra korrekta slutsatser.

24. Ombudsmannen har vid många tillfällen uppmärksammat svårigheterna med att upprätthålla villkoren för tjänstemännens svängdörrar. Att säkerställa största möjliga öppenhet är grundläggande för att problem ska kunna identifieras och åtgärdas. Kommissionens brist på fullständigt offentliggörande i detta fall kommer inte att bidra till allmänhetens förtroende för kommissionens hantering av svängdörrssituationer.

Slutsats

På grundval av undersökningen avslutar ombudsmannen detta ärende med följande slutsats:

Europeiska kommissionens vägran att förse klaganden med en kopia av de begärda handlingarna utan att redigera namnet på kommissionens tidigare enhetschef utgjorde administrativa missförhållanden.

Den klagande och kommissionen kommer att underrättas om detta beslut .

Emily O'Reilly Europeiska ombudsmannen

Strasbourg den 11 december 2020

[1] I förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och

kommissionens handlingar föreskrivs följande:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TEXT/PDF/?uri=CELEX:32001R1049&from=EN> [Länk]

.

[2] I enlighet med artikel 4.1 b i förordning 1049/2001.

[3] Enligt artikel 9.1 b i förordning 2018/1725 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TEXT/?uri=CELEX%3A32018R1725> [Länk]

[4] Ytterligare information om klagomålet och den fullständiga texten till ombudsmannens förslag till lösning finns på <https://www.ombudsman.europa.eu/en/solution/en/129972> [Länk]

[5] Kommissionens svar på förslaget till lösning finns i sin helhet på följande adress:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/135762> [Länk]

[6] I enlighet med artikel 3.6 i Europeiska ombudsmannens stadga.

[7] Ytterligare information om klagomålet och den fullständiga texten till ombudsmannens rekommendationer finns på <https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/129973> [Länk]

[8] Kommissionens svar på rekommendationen finns i sin helhet på följande adress:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/135763> [Länk]

[9] Artikel 9.1 b i förordning 2018/1725

[10] Tribunalens dom av den 15 juli 2015 i mål T-115/13, *Dennekamp mot parlamentet*, punkterna 119–121.

<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=regulation+1049%252F2001&docid=165829&pageIndex=0> [Länk]

[11] Se även Europeiska ombudsmannens beslut i hennes strategiska undersökning OI/3/2017/NF om hur Europeiska kommissionen hanterar svängdörrssituationer för sina anställda, som finns på <https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/110608> [Länk].